Srijeda, 08.05.2013.g.

Kada sam jak u svojoj vjeri, kada sam dobro "nahranjen" misama i

molitvama, tada mi svi problemi na koje nailazim u svojem životu

izgledaju mali i nebitni. Ja sam toliko iznad njih kao da letim.

I vjerujem da je to samo onda kada me Gospodin i članovi Njegovog

duhovnog svijeta DRŽE I PODRŽAVAJU.

Ali, kada me Gospodin hoće malo kušati, GDJE SAM I KOLIKO SAM

ČVRST SA SVOJOM VJEROM I DUHOVNOŠĆU, I SVIM ONIM ŠTO

MI JE DAO ZA SPOZNATI, e, tada nastaju problemi.

I ne mogu se načuditi poslije, kada me Gospodin i Njegov DUH SVETI

ponovno ojača, kako sam mogao biti tako malovjeran, u sumnjama,

dilemama što će i kako biti.

Tako je bilo i ova zadnja dva-tri dana.

Makar, imam nekako osjećaj da sam ipak u svojoj vjeri i duhovnosti

došao do razine da mogu prepoznati kušnje.

To je osjećaj kao da gledaš kroz blatnjav prozor, nešto se kroz

njega i vidi, ali ti ne možeš točno vidjeti što a nemaš snage da

ga očistiš da to bolje vidiš. I znaš da ako očistiš prozor da ćeš

sve dobro vidjeti što je vani ali nekako nemaš snage, pa ni vjere

da je to tako. Sve te razdiru neke sumnje.

Tako sam se i ja osjećao ova dva, tri dana. Neke situacije u životu moje

obitelji su se malo zakomplicirane. ZAMAGLIO MI SE PROZOR VJERE

DA ĆE SVE BITI DOBRO.

A MOJE SRCE, I DUŠA, "GOVORE" DA ĆE SVE BITI DOBRO. A

MOJ UM SUMNJA, U NJEGA ZLI UBACUJE SAD OVU SAD ONU

LOŠU MISAO, LOŠ SCENARIJ ONOGA ŠTO BI SE TREBALO

DOGODITI.

POGOTOVO OKO ONOG ZA ŠTO NI SAM NE ZNAŠ ŠTO SE

DOGODILO JER U TOME NISI UČESTVOVAO.

I OPET, OSJEĆAM JA DA ĆE BITI

DOBRO. I MOJE SRCE HRABRI MOJ UM

DA ME GOSPODIN NIKAD NEĆE

OSTAVITI, DA JE TO DAVNO OBEĆAO,

DA ĆE SVE BITI DOBRO ONAKO KAKO

ĆE TO BITI NAJBOLJE ZA MENE I SVE

OKO MENE.

I BORIM SE S TIM ZLIM I NJEGOVIM LOŠIM MISLIMA … O

KAKO SE BORIM …

KAKO LI JE SAMO UPORAN, KAKO INTELIGENTAN U SMIŠLJANJU

KOJEKAKVIH LOŠIH SITUACIJA KOJE BI SE MOGLE DOGODITI

MENI I DRUGIMA OKO MENE.

A MOJA VJERA SE BORI SA TIM NAPADIMA. I ODBIJA IH. KAO

DA ME STRŠLJENOVI ILI OSE NAPADAJU A JA KAKO JEDNU

ODBIJEM TAKO DOLAZI DRUGA…

TAKO I TE MISLI ZLOGA DA ĆE SVE LOŠE ZAVRŠITI… DA OD

MOJEGA TRUDA NIŠTA KORISTI … DA JE NAJBOLJE TO SVE

PUSTITI … DA JA TAJ PROBLEM NE MOGU RIJEŠITI … DA SU

DRUGI SPOSOBNIJI … DA SU DRUGI KRIVI JER SU ONI LOŠI

LJUDI … DA ME GOSPODIN VOLI ALI DA ON ŽELI DA KROZ

POTEŠKOĆE PROĐEM U OVOM ŽIVOTU A NE KROZ LIJEPE

STVARI, ITD…

I tada dođem u do stanja da osjećam da više ne mogu. Ne vidim

što bi više mogao učiniti.

Tako sam sjedio jučer na kavi u jednom kafiću i o svemu razmišljao kako

sam gore opisao.

Onda sam si ponovno postavio pitanja i na njih dao odgovore.

DA LI SAM JA U TOM SLUČAJU UČINIO SVE ŠTO SAM

MOGAO? Jesam, možda i previše …

DA LI SAM SVE TO UČINIO OTVORENO, ISKRENO,

POŠTENO? Da, baš tako.

DA LI SAM MOGAO JOŠ ŠTO UČINITI? Razmišljam… ne, ne

vidim što sam još mogao učiniti.

DA LI SAM ZADOVOLJAN SA SVIM ONIM ŠTO SAM

UČINIO? Jesam. Sve sam učinio što sam mogao.

PA DOBRO, IVICA MOJ DRAGI, ZAŠTO SI ONDA TAKO

MALOVJERAN, TAKO SUMNJIČAV!?

PA OSTALO JE GOSPODINOVO!

ON ĆE SE DALJE PROSLAVITI I U TVOJEM ŽIVOTU I U ŽIVOTU

DRUGIH LJUDI OKO TEBE TAKO ŠTO ĆE SVE BITI DOBRO. ZA

MENE, MOJU OBITELJ I SVE DRUGE.

DA LI ŽELIM PRIHVATITI BOŽJU VOLJU

ZA SVAKI TRENUTAK SVOJEG ŽIVOTA!?

O ŽELIM, JAKO …O TOME STALNO

RAZMIŠLJAM... ŠTO JE BOŽJA VOLJA

ZA MOJ ŽIVOT I ŽIVOTE DRUGIH

LJUDI OKO MENE I KAKO DA JU

PREPOZNAM, PRIHVATIM I IZVRŠIM…

Pa što onda trebam sumnjati, biti u

dilemama što i kako dalje!?

SAMO ČINITI ONO ŠTO MOGU SADA I

U OVOM TRENUTKU.

I tako, u tim mislima, počeo sam promatrati ljude oko sebe. Mnoge od

njih sam i znao. Neki su mi sami došli u misli.

Moj polubrat bez noge, bez posla i on i supruga, troje djece, novaca

malo …

Ili onaj čovjek bez ruke koji održava naše teniske terene. A često se smije

i zeza, i s jednom rukom učini više nego mnogi drugi s dvije. I ništa se ne

plače što nema ruke…

Ili ovaj čovjek koji je prošao ispred mene. PTSP. Teški. Obitelj pati.

Kako je tek njemu i njegovoj obitelji. Neugodno im je…

Ili jedan poznanik sa rakom na plućnom krilu. To sam saznao neki dan.

Nije ga baš život mazio, sad još i to …

Ili ono dvoje ljudi koji nisu mogli imati djece, OSJETIM KAKO SU

PRAZNI IZNUTRA, POMALO IM NEDOSTAJE SNAGE I AMBICIJE

ZA DALJNJI ŽIVOT…

Ili onda djeca u Africi …

Ili oni beskućnici …

…

A ŠTO BIH TO JA HTIO!? KAKO MOGU TAKAV BITI!?

ŠTO MENI FALI!?

Mnogi od onih kojih sam se sjetio nisu baš u Gospodinu… NE

OSJEĆAJU GA KRAJ SEBE I U SEBI KAKO GA JA STALNO

OSJEĆAM NA RAZNE NAČINE.

ONI SU SAMI A JA NISAM.

IMAM OBITELJ.

IMAM ZDRAVLJE. PAMET.

I SVE DRUGO IMAM, U SVAKOM TRENUTKU, KOLIKO GOD MI

TREBA.

Odjednom su mi se srce, i duša i um napunili radošću.

KOLIKO MENE GOSPODIN VOLI!

KOLIKO MALO MENI DAJE KUŠNJI U ODNOSU NA SVOJU

PRISUTNOST S KOJOM ME STALNO JAČA I RADUJE!

A znam i zašto. Jer sam Ga pozvao u svoj život. Tražio Ga i zvao. Padao i

dizao se. I uvijek želio biti bolji čovjek. I bolji vjernik.

TO GOSPODIN VOLI, I TRAŽI OD NAS.

DA SE BORIMO S NAŠIM GRIJESIMA.

I kod svih tih drugih ljudi kojih sam se sjetio, GOSPODIN JE

PRISUTAN. KRAJ NJIH, U NJIHOVIM KUŠNJAMA.

KADA BI ONI KROZ TE SVOJE KUŠNJE POZVALI GOSPODINA U

POMOĆ, ONDA BI ONI SPOZNALI SMISAO SVOJIH KUŠNJI.

TO JE NAJBITNIJE SVAKOM OD NJIH.

DA ONAJ KOJI JE BEZ NOGE SHVATI ZAŠTO JE TO DOBRO ZA

NJEGA, ŠTO JE GOSPODIN BOG S TIM HTIO … ISTO I ONAJ

BEZ RUKE.

ILI ONAJ BEZ POSLA …

ILI ONAJ S TEŠKOM BOLEŠĆU …

Ili jedan dragi brat u vjeri s kojim sam jučer razgovarao. Ostavili ga prije

nekoliko godina supruga i otišla s zajedničkim djetetom. Prevarila ga s

drugim muškarcem. Svi su to znali ali on to nije znao. On se samo jako

trudio da zaradi novce za obitelj, samo je jako radio.

I on tu ženu, osjećam u njemu, još uvijek nekako voli. Duboko u sebi. S

druge strane on ju i mrzi jer ga je jako povrijedila.

I TA ŽENA SE "NASTANILA" DUBOKO U NJEMU. I "RAZDIRE"

GA.

A ja mu kažem da dok joj ne oprosti da ju neće moći "izbaciti" iz sebe. Da

će ga stalno "razdirati". Neće moći dalje.

A on kaže da joj je on sve oprostio. Sve, i onda mi desetak minuta pričao

o njoj, kako je ovakva i onakva, kako je rekla ovo i ono, kao se on radi

nje loše osjeća dok dođe vidjeti dijete, kako ga ona izvrijeđa dok se čuju

oko djeteta, itd.

Ja mu se nasmijem i pitam ga da li je on svjestan da je sad cijelo vrijem

govorio o njoj i to pretežno osuđujućim tonom, riječima ogovaranja,

srditosti …

On me pogleda. Zbunjen.

I kažem mu, da joj on nikako nije oprostio jer o njoj ne može normalno

razgovarati. Da je i on uzeo onu floskulu o opraštanju "OPROSTIO SAM

ALI NISAM ZABORAVIO"'.

I onda mi kaže da bi je se on htio "riješiti" iz sebe ali da ne zna kako.

Ja ponovno ponovim da samo tako da joj oprosti. Ali, to mi ljudi ne

možemo učiniti sami. Preslabi smo.

TO MOŽEMO UČINITI SAMO UZ BOŽJU POMOĆ.

I opet me upita da kako to.

A ja mu kažem vrlo jednostavno. Nedjeljna misa, ispovijed, pričest,

molitva…

A kao prvo da ode svećeniku na ispovijed te mu tamo ispovijedi samo taj

grijeh koji čini GOSPODINU BOGU jer još uvijek osuđuje, mrzi,

ogovara, zamjera, ljuti se na svoju suprugu koja ga je ostavila. I da želi

da se toga riješi, da želi da ga Gospodin iscijeli i oslobodi od toga.

I možda će morati ići nekoliko puta jer će još koji put "pasti" na tome. Ali

je bitno da se protiv toga, UZ GOSPODINOVU POMOĆ, KOJEGA

ZOVE DA MU POMOGNE, bori svim svojim snagama, svom svojom

vjerom koju sada ima.

A ostalo će Gospodin. Proslavit će se preko njega, kada ga

iscijeli, a pogotovo kada će to on pričati drugima.

I tada će moći bez ikakvih problema kontaktirati sa svojom ženom u vezi

svojeg djeteta.

I moći će dalje u životu.

Predložio sam mu da se za sve to obratiti i DUHU SVETOMU kroz ove

dane kada nam dolazi BLAGDAN DUHOVA, KADA SE MOLI

DEVETNICA DUHU SVETOMU. NEKA ZAMOLI DUHA SVETOGA DA

GA PROŽME I ISCIJELI TAMO GDJE JE RANJEN OD SVOJE

BIVŠE SUPRUGE.

Nakon toga razgovora, radosno je poskočio i otišao. Molit ću se za

njega…

I kad sada vidim problem toga čovjeka i svoje

probleme, OSJEĆAM SE POSRAMLJENO.

BAŠ SE OSJEĆAM POSRAMLJENO RADI

SVOJE MALOVJERNOSTI …

BESKRAJNA TI HVALA, PREDRAGI MOJ GOSPODINE ISUSE

ŠTO SI TU, U MOJEM ŽIVOTU, U MENI …

SVET I PRESVET.

SVET I PRESVET, BLAGOSLOVLJEN I SLAVLJEN U VIJEKE

VJEKOVA I TI BOŽE OČE, STVORITELJU.

I TI BOŽE DUŠE SVETI, BRANITELJU I TJEŠITELJU.

ČAST I SLAVA TEBI PRESVETA DJEVICE, I CIJELOM

DUHOVNOM SVIJETU KOJI VRŠI I POŠTUJE BOŽJU VOLJU.